СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 284. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го ГРУДНЯ 1951. — No. 284. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 6, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ПРОПОНУЮТЬ ЗБІЛЬШИТИ МІНІМАЛЬНУ ПЛАТНЮ ДО $1.25 НА ГОДИНУ

Вашингтон. — Представники Конгресу Індустріяльних Організацій в Раді Стабілізації Заробітних Платень запропонували, щоб Рада встановила мінімальну заробітну платню у висоті $1.25 на годину та дозволила в тих рямках перевести відповідні зміни в краєвому господарстві. Теперішній мінімальний стандарт заробітної платні, „заморожений" на час проголошеної національної загрози", виносить 75 центів. Резолюцію для зміни вніс в імені трьох представників Конгресу в Раді голова робітників комунікації, Джозеф А. Берне. Рада цін тепер саме розглядає плян регуляції заробітних платень, що дозволяв би працедавцям на автоматичні підвишки, якщо існуючі платні не відповідають теперішнім коштам прожитку. Проте вважається, що Рада не прийме запропонованого мінімального стандарту у висоті $1.25 і встановить його нижче. Під час другої світової війни Воєнна Рада Праці була зачала стандарт платні від 40 центів, а до кінця війни збільшила його до 55 центів. Так само обмірковується можливість відповідного — „достосування" заробітних платень для тих, що вже зберігають свій „мінімум". Повні дебати Ради в цих справах відбулися ще минулої п'ятниці, — але вони були таємні.

ПРОДУКЦІЯ ЗБРОЇ „ФАНТАСТИЧНО ВИСОКА" – ТВЕРДИТЬ ВИЛСОН

Ню Йорк. — Чарлз Е. Вилсон, директор оборонної мобілізації, промовляючи на одному прийнятті в метрополії, заявив, що краєва продукція зброї в деяких випадках є „фантастично висока", хоча все ще не задовольняюча, та що уряд й індустрія „можуть довершити багато більше", ніж вони довершують в оборонній програмі тепер. Вилсон твердив: „Я не можу заперечити, що ми натрапили на деякі труднощі, що спізнюють оборонну продукцію. Я сам теж далеко не задоволений нашою військовою продукцією. В деяких важливих ділянках ми могли зробити ліпше й ми тепер порушуємо небо й землю, щоб це ліпше було зроблене".

ВІДКРИЮТЬ 65 НОВИХ ШКІЛ ДЛЯ ВИШКОЛУ РЕЗЕРВІСТІВ

Вашингтон. З Пентаґону повідомлено, що з початком наступного року буде відкрито 65 нових шкіл для вишколу членів Корпусу Організованої Резерви. Школи будуть відкриті в цілому ряді ключевих міст, між ними в Рачестер, Сиракюз, Бінґгемтон і Ненектеді в нюйорському стейті та в Ню Бронсвик і Парамус в Ню Джерзі. Нові школи збільшать загальну кількість вишкільних осередків для резерви до 124, а до 1954-го року їх має бути 334. Завданням цих шкіл є підготовка старшин і вояків, які не включені в постійні формації резервістів.

СТАССЕН ВИЇХАВ ДО ЕВРОПИ. – ВІДБУДЕ НАРАДУ З ГЕН АЙЗЕНГАВЕРОМ

Ню Йорк. Геролд Е. Стассен, президент Пенсилвенійського університету, виїхав на відвідини до Европи, під час яких матиме теж нараду з ген. Двайтом Айзенгавером, від якої узалежнює свою ролю в евентуальній республиканській кандидатурі на президента країни. Стассен заявив, що його поїздка має приватній характер. Після своєї попередньої поїздки по світі Стассен склав свою відому заяву про відносно поневолених Москвою народів та про важливість їх визвольних рухів для справи Заходу, ставляючи в цьому на перше місце Україну.

ЗГАДКА ПРО УПА В АМЕРИКАНСЬКИХ КІНАХ

Ню Йорк. — Впродовж минулого тижня в звичайний звуковий огляд тижневих подій був включений теж фрагмент з недавної пресової конференції, що відбулася з нагоди конвенції Ліги Української Католицької Молоді та на якій — два замасковані українських католицьких священники говорили про переслідування Церкви в підсовєтській Україні та про українську визвольну боротьбу. На екрані показано цих двох замаскованих священників, а у вияснення подається м. ін. їхні твердження, що Українська Повстанська Армія в Карпатах бореться проти п'ятох дивізій совєтських військ.

ВІДКРИТО НОВІ ДОКАЗИ ЗЛОВЖИВАННЯ В ЗБИРАННІ ПОДАТКІВ

Вашингтон. Конгресовий Підкомітет Засобів, що продовжує слідство в справі надужить в збиранні податків, довідався вчора від заможного адвоката з Шікаґо, колишнього оборонця Аль Капона, Абрагама Тітелбаума, що „кліка зловживачів" намагалася дістати від нього пів мільйона долярів в заміну за „полагодження" його податкових труднощів та передала справу судові, як він відмовився від заплати вимаганої суми. Тітелбаум виявив, що до згаданої ним „кліки федеральних урядників" належали: Терон Ламар Кодел, звільнений вже з обов'язків асистента генерального прокурора Чара Олифант, головний радник Податкового Бюра; Джеф Ларсон, адміністратор загальних послуг, та два колишніх комісарі збирання податків — Джордж Шенемен та Джозеф Нуман молодший. Усі названі колишні податкові урядники заперечили свою участь в цій „кліці" та в податкових зловживаннях. Переслухання конгресового підкомітету та виявлене ним факти є головною подією дня та займають перші газетні шпальти.

В АМЕРИЦІ

● **Поліція в Бофало** заарештувала три особи, схопивши їх на „гарячому", як вони намагалися перевезти контрабандою з Канади золото і срібло на загальну вартість 30,000 долярів.

● **Сенатський Комітет Готовости** має уповажнити авіяцію, щоб вона використала 200 фунтів зіпсутої на базі в Карсвел, Тексас, кави для чищення долівки. Вартість кави — 134 доляри.

● **Майже 5,500,000 осіб в Злучених Державах** все ще є на удержанні суспільної допомоги, не зважаючи на безприкладне запотребування робочих рук.

● **„Генеральний штаб для миру"** рекомендує створити Бернард Барук, фінансовий дорадник президента. Завданням того штабу було б пильнувати, щоб країна „не попадала з одної кризи в другу".

● **Заборону вживати надто похвальних слів при продажу „Джуніор Енциклопедія Британіка"** видала Федеральна Торговельна Комісія. Продавці твердили, що енциклопедія „необхідна при підготові шкільних дітей до домашніх і шкільних завдань.

20 ОСІБ ВБИТИХ В НОВОМУ АНГЛО-ЄГИПЕТСЬКОМУ ЗУДАРІ В СУЕЗІ

Каїро. Вчора вже другий день підряд продовжувалися криваві англо-єгипетські заворушення в зоні Суезького каналу на передмістях Суезу. В британському повідомленні сказано, що у висліді вчорашніх заворушень 20 єгиптян було вбитих, а двох британців поранених. Єгипетське міністерство внутрішніх справ зі свого боку повідомляє, що в цих заворушеннях було вбитих 15 єгиптян, включно з одним поліцаєм, а понад 20 інших осіб поранених. Рівночасно британці збільшили кількість своїх втрат в заворушенні попереднього з дев'яти до 11 осіб, відкривши трупи двох дальших мавританських вояків в спальному вантажному авті, що був попав в єгипетську засідку. Вчорашні заворушення виникли після того, як висаджено в повітря газолінову цистерну, при переношуванні якої з одного місця на друге прийшло до заворушень теж попереднього дня. Рівночасно в Каїро, Александрії та в цілому ряді інших місцевостей прийшло до анти-британських демонстрацій, при чому маси єгиптян домагаються зброї, щоб воювати проти англійців. В студентських демонстраціях в Каїро і в Александрії намагалася інтервенювати поліція і це було причиною заворушень, в яких було кількадесять осіб поранених. Положення в цілій країні є дуже напружене.

НАГОРОДА НОБЛЯ НЕ ВИСТАЧАЄ ДЛЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ ВІЗИ

Об'єднані Нації, Н. Й. Світова Організація Здоров'я ОН виявила, що Злучені Держави вже два рази відмовили дозволу на в'їзд відомому вченому біохемістові, д-рові Ернестові Б. Хаінові, відзначеному нагородою Нобля. Хаін народився в Німеччині і тепер перебуває в Італії. Американський консулят в Римі відмовився дати йому візу, мотивуючи це „причинами безпеки". Д-р Хаін перший раз вибирався до Ню Йорку в місії Світової Організації Здоров'я, а другий раз, щоб вистутити на прийнятті у Валдорф-Асторія, влаштованому Науковим Інститутом Вайдмана. Д-р Хаін, що допоміг розвинути пеніцилину, в приватних листах заперечує свою будь-яку політичну активність, заявляючи, що він є „таким самим комуністом, як Мр. Ачесон".

НАЦІОНАЛІЗМ ПОТРІБНИЙ ДЛЯ МИРУ Й ВОЛІ—ГУВЕР

Ню Йорк, 3 грудня. — Колишній президент Герберт Гувер зайняв критичне становище до таких людей, які вважають націоналізм за нещастя. У промові на міжнародньому форумі молоді, влаштованому щоденником „Дейлі Мірор" в готелі Астор, Гувер заявив, що тривалий мир мусить охоплювати повну незалежність і самоврядування націй. „Що націоналізм це могутня й поступова сила, розуміємо ми, що були свідками творення Держави Ізраїля. Ми бачили, як була писана історія" — говорив Гувер. Націоналізм країн, які насильно опинилися за залізною заслоною під Совєтами, вирятує їх від комуністичної тиранії Кремлю. „Співпраця незалежних націй — це єдина підстава, на якій міжнародній мир може бути постійно побудований, втримуваний. У самоврядуванні полягає забезпека й гарантія особистих прав.

● **Смертю каратимуть комуністичних провідників в Туреччині**, на підставі новоухваленого закону, який зараховує комунізм до найвищих державних злочинів.

ЧЕРВОНІ ЗМЕНШУЮТЬ СВІЙ КОМПРОМІС НА ПЕРЕГОВОРАХ В КОРЕЇ

ОБМЕЖУЮТЬ ПРОПОЗИЦІЮ ЩОДО КОНТРОЛІ. — ПОВТОРЮЮТЬ ДОМАГАННЯ ПРАВА НА БУДОВУ АЕРОДРОМІВ ПІД ЧАС ПЕРЕМИР'Я

Токіо, 5. грудня. — Комуністичні представники на нарадах створеного попереднього дня підкомітету для розгляду третьої точки нарад — контролі виконання постанов перемир'я обмежили свій вчорашній компроміс та повторили деякі свої попередні домагання. Раніше вони засадничо були погодилися на аліянтські домагання, щоби окрема контрольна комісія мала право перевіряти виконання постанов перемир'я на всій корейській території обабіч демаркаційної лінії, але застереглися, що ця комісія може складатися тільки з „невтральних" представників. На сьогоднішніх нарадах комуністичні представники додали до цього дальші обмеження, застерігаючись, що теж ця „невтральна" комісія може мати тільки обмежені права контролі, що вона могла б вступати на одну або другу територію тільки через точно означені „перехідні пункти" та що вона не мала б права контролювати військових конструкцій і інших стратегічних споруд. Червоні, відповідаючи на 18 аліянтських запитів, видвигнули низку застережень теж щодо самого складу комісії, до якої могли б входити тільки представники трьох до п'ятох країн, що не беруть участи в корейській війні. Крім того, члени тої комісії можуть бути призначені тільки після того, як буде точно означена їх функція. Комуністи в дальшому обстоюють при своїм домаганні права на будову аеродромів під час перемир'я, мотивуючи це потребами „самооборони". Вони теж домагаються безоглядного „замороження" наявних в Кореї військових сил, щонайменше по боці аліянтів, та виступають проти того, щоб в часі перемир'я можна було замінювати військові частини навіть однакової кількости. Всі ці свої застереження видвигнули комуністичні представники вже на початкових нарадах нового підкомітету, обіцюючи „дальші вияснення" на черговій конференції.

БОРОТЬБА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ на фронті в Кореї, але в цьому випадку у футбольних змаганнях між аліянтськими спортовими дружинами „Моясан і „Пангмунджом". В міжчасі стріли на фронті майже притихли, очікуючи висліду переговорів в справі перемир'я. Тільки аліянтська авіяція і фльота та десантні відділи безупину турбують ворога в запіллю і не дають йому прийти до рівноваги та приготовитись до евентуального нового наступу.

НОВИЙ АЛІЯНТСЬКИЙ ДЕСАНТ В ЗАПІЛЛІ ЧЕРВОНИХ

Сеул, Корея. — Аліянтське командування повідомило про черговий сміливий десант відділу американської морської піхоти і британських диверсійних військ у ворожому запіллі далеко від фронтової лінії. Десант виконано минулого понеділка в районі на південь від Сонґджін на східному побережжі, приблизно 800 миль на північ від 38-мої паралелі. Десант мав і виконав дуже важливе завдання — перервати важливе для червоних в Кореї залізничне сполучення із Сибіром. Не зважаючи на сильну охорону залізниці, аліянтському десантові пощастило заскочити червоних та зруйнувати великий відтинок цього залізничого сполучення. В цілій акції аліянтський десант втратив тільки двох вояків, залишаючи за собою десятки вбитих червоних. Рівночасно продовжувалася сильна акція аліянтської авіяції проти ворожого запілля, як теж аліянтські кораблі не переривали своєї бльокади ворожих портів. Натомість майже не було будь-якої акції на фронті, за вимком принадкових патрульних перестрілок.

НІМЦІ ЗАПРОШЕНІ ВИСЛОВИТИ В О. Н. СВІЙ ПОГЛЯД НА МОЖЛИВІСТЬ ВІЛЬНИХ ВИБОРІВ В ЦІЛІЙ НІМЕЧЧИНІ

Париж. Спеціяльний Політичний Комітет Генеральної Асамблеї ОН запросив представників Східної і Західної Німеччини, як теж представників східного і західних секторів Берліну, щоб вони висловили свій погляд на можливість запропонованих західними аліянтами вільних виборів в цілій Німеччині. Пропозицію запросити німців видвигнули представник Пакистану і її прийнято більшістю 50 голосів проти 6 совєтських, до яких долучився теж представник Ізраїля. Тому що Совєти голосували проти такого запрошення, в дипломатичних колах переконані, що його тепер не приймуть представники совєтської зони і совєтського сектора Берліну. Совєтський представник вияснював своє становище тим, що запрошення німців було б, мовляв, порушенням чартеру Об'єднаних Націй.

ЗДА ДОМАГАЮТЬСЯ ВІД МАДЯРЩИНИ ВИДАЧІ ЛІТАКА І ЗВІЛЬНЕННЯ ЗАЛОГИ

Будапешт. — Дипломатичне представництво Злучених Держав в Мадярщині передало комуно-мадярському урядові домагання негайної видачі змушеного совєтськими літаками до висадки на мадярській території американського транспортового літака та звільнення чотирьох осіб його залоги. Цей літак, що збився зі своєї дороги з Німеччини до Білгороду в Югославії, був змушений до висадки ще 19-го листопада і опісля комуністи видвигнули обвинувачення, що він мав ворожі заміри проти Мадярщини. В дипломатичних колах вважається, що комуно-мадярський уряд негайно виконає американські домагання, щоб не комплікувати цеї справи, хоча інші підозрівають, що червоні й цим разом можуть торгуватися, як торгували звільнення з ув'язнення американського громадянина Воґелера.

2,000 ЖЕРТВ ВИБУХУ ВУЛЬКАНУ НА ФІЛІППІНАХ

Манілья. На острові Каміґуїн на Філіппінах відновився вибух вулькану Гібок Гібок, катастрофальні наслідки якого ще не цілком відомі. Згідно з дотеперішніми обрахунками в цих стихійних вогнях; димі і лявіні вже мало згинути понад 2,000 осіб. 24 години після вибуху вулькану, який порівнюється з найстрашнішим вибухом атомової бомби, лявіна залила три оселі. Досі видобуто з-під каміння 146 трупів. Американська авіяція і фльота, стаціонована на Філіппінах, бере участь в рятунковій акції та вислала насамперед літаки з лікарями і медичним устаткуванням. — Вибух вулькану видно на віддалі понад 40 миль. В безпосередньому віддаленні від цього вулькану жило коло 10,000 Філіппінців.

В СВІТІ

● **„Замість сказати поневоленим Совєтами народам**, що Захід думає зробити для їх звільнення, „Голос Америки" займається спростовуванням комуністичної пропаґанди" — висловила свою критичну думку колишня урядничка совєтської армії в Східній Німеччині, А. В. Бовшіц, що в останньому втекла на Захід.

● **Американський суд у Франкфурті**, Німеччина, відмовився вислати 13-літню Ганнельору Поспісіль до її матері в Чехословаччині, мотивуючи це тим, що „найкращі інтереси дитини не можуть бути належно задоволені під комуністичною диктатурою".

ЗУАДК СПРОВАДИВ ЗНОВУ 1,231 НОВИХ ІМІҐРАНТІВ

НАРАДИ ЕКЗЕКУТИВИ ЗУАДК НАМІТИЛИ ПЛЯН ПРАЦІ НА НАЙБЛИЖЧИЙ ЧАС

Филаделфія. — Впродовж двох останніх місяців — листопада і грудня, заходами Злученого Українського Американського Допомогового Комітету приїхало дальших 1,231 нових іміґрантів на 20 кораблях і 22 літаках, з того 847 осіб на безіменні завірення самого ЗУАДК і 384 за посередництвом того Комітету на поіменні завірення від їхніх рідних чи знайомих — стверджено на чергових нарадах новообраної Екзекутиви ЗУАДК, що відбулася у Филаделфії минулої суботи, 1-го грудня. В нарадах, якими проводив голова ЗУАДКомітету адв. Іван Панчук з Дітройту, взяли участь всі члени Екзекутиви. Обширний звіт з діяльности ЗУАДК тут і в Европі здав екзекутивний директор, д-р Володимир Галан. Із звіту виходить, що разом з 1,231 новими іміґрантами, які приїхали старанням ЗУАДКомітету в останніх двох місяцях, цей Комітет за весь час своєї переселенчої акції спровадив до цієї країни 28,024 особи, що приїхали на 263 кораблях і 237 літаках. В останньому видано понад 1,000 завірень ЗУАДК на переселення українців із Саарщини, Франції, Голяндії, Італії та інших країн, включно з далеким Шанхаєм. З уваги на приспішення переселенчої акції та велику кількість кораблів, що причалюватимуть до Ню Йорку в найближчих шести місяцях, рішено посилити працю переселенчих осередків, головно в Ню Йорку і Филаделфії.

Заходи для організації Громадського Осередку

Виконуючи постанову останніх загальних зборів ЗУАДКомітету, його Екзекутива рішила поробити конкретні заходи для організації Українського Громадського Осередку, на лад існуючих в цій країні „Сівік Сентрів". Рішено створити окрему комісію, яка підготовила б виконання цеї постанови, запрошуючи до цеї комісії голову Українського Народного Союзу Дмитра Галичина, голову Української Народної Помочі Василя Шабатуру та секретаря „Провидіння" Євгена Рогача. Від Екзекутиви ЗУАДКомітету до комісії входитимуть: Михайло Дубас, Олена Лотоцька, Роман Карбівник та д-р Володимир Галан. В дальшому ухвалено розпачати широку організацію суспільної допомоги на місцях, зосереджуючи її головно у Филаделфії, Ню Йорку, Дітройті і Шікаґо. Екзекутива прийняла до відома повідомлення про потребу розгорнення нової допомоги в харчах, одягах і медикаментах для залишенців в Европі. Комісія „Мати і Дитина" при Союзі Українок Америки вже вислала за посередництвом ЗУАДК понад 70 пакетів на адресу представництва ЗУАДК в Німеччині. Рішено повести відповідну акцію для нової збірки фондів, харчів і одягу на допомогу потребуючим в Европі.

Нові станиці ЗУАДК в Европі

Екзекутива ЗУАДК прийняла до відома та одобрила створення европейським директором адв. М. Родиком окремого бюра ЗУАДК в Бельгії, для кращого полагоджування переселенчих справ в тій країні, як теж апробовано плян відкриття бюр ЗУАДК у Відні та Берліні, головним завданням яких буде негайна і безпосередня допомога новим українським втікачам з-поза залізної заслони.

„КОБЗАР" – РЕПРЕЗЕНТАТИВНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХОР У ФИЛАДЕЛФІЇ

Филаделфія. Минулої неділі 2-го грудня тут відбулися окремі збори членів трьох існуючих досі в цьому місці українських хорів: „Ватри", „Сурми" і мішаного хору міста Филаделфії, на яких вирішено об'єднати всі три ці хори в один репрезентативний український громадський хор міста Филаделфії та засвоїти йому назву „Кобзар". Хор матиме три відділи: чоловічий, жіночий і мішаний хори. Обрано управу „Кобзаря", з п. Гавриловим на чолі. Зборами, що були скликані окремим Громадським Комітетом та в яких взяло участь 85 хористів, проводив д-р В. Галан, справу статуту нового об'єднаного хору реферував п. Надрага а секретарював п. Книш.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В НЮ ЙОРКУ ОЧІКУЄ „ІНСПЕКТОРА" БЛАВАЦЬКОГО

Ню Йорк. В місцевій українській громаді помітне велике заінтересування недалеким гостинним виступом Українського Театру з Филаделфії під мистецьким керівництвом Володимира Блавацького. Театр виставить п'єсу Джана Б. Прістлі „Прийшов інспектор", в перекладі Миколи Понеділка. Вистава відбудеться в суботу, 8-го грудня в залі Фешин Інституту при 225 В. 24-ій вулиці та почнеться в год. 7-мій ввечорі. Приїзд і виступ Українського Театру це без сумніву побажана культурна імпреза в Ню Йорку.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПОТРІБНИЙ КОМІТЕТ

Екзекутивним розпорядком з 3-го грудня президент Труман створив окремий Комітет, завданням якого буде пильнувати, щоби підприємства, які дістають замовлення від федерального уряду, придержувалися одної важливої передумови таких замовлень, а саме—були цілком безсторонні в наймані робітників та в поведінці з ними. При цій нагоді пригадується, що урядові контракти становлять тепер майже одну п'яту частину краєвої продукції, отже справа є першорядної ваги, бо відноситься до великої кількости робітників.

Комітет складатиметься з одинадцяти осіб, шістьох з яких призначуватиме президент, а п'ятьох по одному департаменти оборони і праці та три інші урядові агенції. Сам Комітет матиме обмежені повновласті і його головним завданням буде пильнувати, щоби точно була здійснювана така клявзуля, яку звичайно додається до замовлень, які департамент оборони, Комісія Атомової Енергії та інші урядові агенції роблять в поодиноких підприємствах: „У зв'язку з виконанням цього замовлення, контрактор погоджується не ставитись з упередженням проти жадного найменшого робітника або апліканта з уваги на його расу, віру, краску або національне походження" та рівночасно зобов'язується долучити таку саму клявзулю до всіх своїх замовлень, зв'язаних чи то з доставою матеріялів, чи виконанням частин для цього федерального контракту.

Комітет не матиме виконавчої влади, але його існування матиме рішальне значення для респектування цеї важливої постанови в загальній краєвій індустрії. Бо хоча сам Комітет не може наказати підприємству, щоб воно респектувало таку постанову, проте він приготовлятиме звіти для уряду, а уряд зі свого боку може скасувати кожне замовлення, якщо будьяка з його постанов не здійснюється точно. Тому то й цей Комітет порівнюється з відомим Комітетом Чесних Практик в Наймані Робітників під час другої світової війни. Різниця між цими двома комітетами полягає в тому, що теперішній Комітет користуватиметься законом, тоді коли попередній комітет мав виховні завдання.

Створення президентом Труманом цього нового Комітету вважається „дальшим кроком" в його далекойдучій програмі людських прав, повне здійснення якої натрапляє в Конґресі на різноманітні труднощі, зокрема на бунт південних стейтів.

Цей „новий крок" президента Трумана в його вже історичній боротьбі проти поділу населення країни на „ліпших" і „гірших", проти упереджень з расових, релігійних чи будь-яких інших причин та за здійснення і повного застосування в практиці того, що вважається „справжнім американізмом"—засади, що всі люди родяться рівними, цілком певно привітають всі ті, кому лежить на серці добро цеї країни та перемога її народоправних ідеалів в світі.

Турбота президента Трумана, виявлена теж в створенні нового Комітету, має цілком певно свої реальні причини, відомі багатьом з наших робітників, головно новоприбулим. Один з цих робітників, Павло Х. з Ню Джерзі, запитує в листі до Редакції: „. . .повідоміть, будьте ласкаві, чи оці 12 днів, зазначених в календарі, як державні свята, відносяться й до нас, бездольних ДіПі, чи тільки до старих американців. Ми тут працюємо більше року, але ми ще тих свят не святкували, ані нам за них не заплачено". Він теж хотів би знати, чи новоприбулим або народженим в інших країнах належаться поодинокі соціяльні та інші права і привілеї, чи всі платять однакові податки і т.п.

Цей та інші давні чи нові імігранти можуть мати причину до таких запитів, як і президент Труман мав причини покликати до життя окремий Комітет, що боровся б проти пересудів. Власне цей та інші кроки президента і уряду та багатьох громадських організацій, в роді добре відомої нашому громадянству Загальної Ради для Американської Єдности, мають на меті здійснювання справжнього американізму та практичне застосування і дальше поширення тих великих ідеалів, що лягли в основу прислівної американської волі і демократії. Люди, отже й американці, мають свої слабості й недомагання, до яких належать теж упередження. Але ці слабості так довго не є грізні, як довго існує свідомість їхньої наявности та як довго є бажання й мужність боротися з ними. Тому американська суспільність, або щонайменше її більшість, привітає цей „дальший крок" президента Трумана в його боротьбі за здійснення одної з найблагородніших засад демократії—рівні права і рівні можливості для всіх.

Уряд Черчила і Британія

Провідник Консервативної партії Черчил, — дав почин для т. зв. Европейського Руху ще 1947 року. Завдання цього Руху — підготовити шлях до об'єднання Европи в союзі політичнім і господарськім. Ідея об'єднання Европи має своїх прихильників на европейському континенті і в Америці. Про це говорили виразно члени делеґації американського сенату в Европі, цю думку підчеркнув також п. Джексон, голова Національного Комітету для Вільної Европи в своїй передовій статті, вміщеній у „Ню Йорк Гералд Трибюн".

Поки Консервативна партія в Британії стояла в опозиції, її провідники активно виступали в Европейському Русі і гостро критикували соціялістичний уряд Етлі за те, що цей уряд ставився до участи Англії в европейськім союзі дуже обережно.

Британська партія Праці вказувала на дві головні перешкоди для вступу Англії до Европейської Унії: 1. Включившися до Европейської Федерації, Англія мусіла б відділитися від своїх спільників у Британськім Союзі Народів (Канада, Австралія, Індія і т. п.); 2. Англійські соціялісти вказували на вищий господарський рівень своєї країни, що міг би знизитися після вступу Англії до Европейської Унії. Ще один мотив мав рішальний вплив на політику Партії Праці: це був страх, що соціялістичний уряд Англії міг бути переголосований у Европейськім Парляменті несоціялістичною більшістю інших країн.

Після перемоги Консервативної Партії на виборах до парляменту цілий світ жде, яку політику буде вести почесний голова Европейського Руху В. Черчил. Те, що проголошував провідник опозиції в справі Европейського Об'єднання, мусить тепер вирішити так чи інше голова уряду. В. Черчил стоїть перед тими самими труднощами, які мав перед тим Етлі: Англія стоїть ближче — політично, економічно і культурно — до своїх доміній, ніж до Західньої Европи. Англія хоче сприяти утворенню Европейської Федерації, але без участи Британії.

Ця позиція Англії непомалу турбує уряди Західньої Европи, зокрема ж Франції. Французи та італійці бояться, що об'єднана Західня Европа, без участи Англії, буде під значним впливом Німеччини, яка мала б у такій федерації господарську перевагу. Французькі прихильники Европейської Федерації роблять закиди англійцям, мовляв, Англія своїм „сепаратизмом" не дає здійснитися об'єднанню Европи.

Ситуація консервативного уряду В. Черчила дуже складна. В парляменті Черчил має сильну опозицію Партії Праці. Витрати на збросння пожирають велику частину народнього доходу. Уряд мусить шукати кредитів в Америці. Може Черчил захоче відступити від пляну негайного створення Европейської Федерації. Але це перечеркнуло б усю політичну лінію теперішнього голови уряду Великобританії і поставило б Черчила в невигідному світлі перед своїми і чужими.

В. Черчил все визначався сміливими проєктами і рішучістю та енергією при їх виконанні. Тому, треба вважати, Черчил незабаром подасть свої пляни щодо об'єднання. Українців це мусить інтересувати, бо наша ціль — належати до Европи, щоб позбутися московського імперіялізму.

І. К.

К. П.

НІЖ — НЕ АРҐУМЕНТ

В одному з таборів для Переміщених Осіб біля Мюнхену стався напад на Демида Гулая, провідника „Українського Визвольного Руху", створеного заходами і під протекцією російських еміґрантів, для боротьби проти незалежности України. Замах на життя Гулая відбувся 15 листопада. Гулай був легко ранений ножем, учасників замаху арештовано. Справу передано судові. Досі відомо, що атентат на Гулая мав за собою політичні мотиви.

Нам невідомі люди, що зробили напад на Гулая, не знаємо, чи це вони зробили з власної волі, чи з приказу котроїсь організації. Перед нами факт і спроба вирішити політичну справу зброєю, кров'ю.

„Проблема" Гулаївщини зовсім ясна: російським еміґрантам потрібні „вірні малороси", щоб показати світові, а особливо американцям, що не всі українці „сепаратисти". Тому одного гарного дня зродився „Український Визвольний Рух" у Німеччині, до якого приступило аж шість „українських партій", разом коло 20 осіб. Члени цього „Руху" хвалилися, що одержали від своїх хлібодавців пенсії, для „веселого і щасливого життя".

Маніфест цього „Руху", виданий українською мовою, проголосив самостійність і суверенність України, але з одним застереженням: мовляв, український народ не мав можливости „демократичним шляхом" виявити свою волю, а тому — треба зробити перевірку, чи Україна захоче жити окремо, чи разом з Росією.

Відомо, як зустріли українці появу „Руху" під проводом Гулая: загальним сміхом! Самі росіяни — що „породили" Гулаївщину, мусіли засоромитись і не покликали гулаївців на конференцію в Вісбадені, в якій брали участь представники деяких поневолених народів. Гулаївщина була ліквідована однодушним наставленням усього українства. Бо ясно кожному: коли росіяни беруться робити „українську політику" з Гулаями, то значить, карта московського імперіялізму *бита*. Серед українських політичних груп ідея союзу з Росією не має ніякого впливу.

І ось у цей момент хтось робить на Гулая атентат. Нерозважні люди цим безглуздим вчинком роблять Гулая „мучеником за ідею федерації з Росією" . . .

Незалежно від особи Гулая, кожна спроба рішати політичні спори фізичною силою і кров'ю заслуговує найрішучішого осуду. Не можемо, як народ культурний, знизитися до самосуду. Бо цими методами накидаємо на себе тінь дикунства, некультурности. Цивілізована нація уміє дати собі раду з своїми зрадниками: вона судить їх за злочини нормальним судом, а в випадках подібних до Гулая, просто їх *не помічає*.

Тепер Гулаєві зроблено рекляму. Буде суд над замаховцями за намагане вбивство. Ворожа до України преса розпише Гулая як „героя" російсько-української федерації. Українських патріотів представлять у пресі, як різунів, що тільки ножами рішають політичні спори.

Питаємось: *кому це на користь?* Тільки нашим ворогам! Пригадаємо подібне: р. 1931 д-р Василь Панейко, колишній секретар закордонних справ Західної України, написав у російській газеті в Парижі — „Послѣднія Новости", що українських рух не має історичного ґрунту, і що він сам „русскій человѣк". Ніхто п. Панейка не вбивав, хоч він виступив проти України, бувши сам українського роду. Своїми заявами п. Панейко виключив сам себе із українського життя.

Те саме з Гулаєм: за ним ніхто з українців не стоїть і не буде стояти. Тому треба перестерігати гарячі голови перед нерозважними кроками. Ножами, хочби й „свяченими" політики не зробимо.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співвласниками дванадцяти мільйонового Союзового майна!

Володимир Барагура

Грудень — місяць дитячої книжки

„Коли листи до Санта Клос вже будуть доручені адресатові й замовлення будуть виконані, — пише з Лондону кореспондентка „Ню Йорк Таймсу" п-ні Брулі, — британські діти знайдуть свої панчохи наповнені книжками". В Англії — прийнявся звичай, що в період Різдвяних Свят продукція дитячих видань та попит на них найбільші. Те саме явище можемо спостерігати і в Америці. На виставах крамниць з дитячими іграшками лежать скирти кольорових, вибагливо виданих книжок. Цей сезон почавсь нпр. в Ню Йорку вже напередодні „Дня Подяки". А саме від 14-18 листопада завдяки спільній акції „Таймсу", — „Ради Дитячої Книжки" й Американського Природничого Музею відбулася величава виставка дитячої книжки. На тій виставці показано тисячі вартісних дитячих видань. Крім того під час виставки відбувалося мистецьке читання казок, були зорганізовані ігри й забави, висвітлювані дитячі фільми. Спеціяльна програма була влаштована для юнацтва. З тієї нагоди „Ню Йорк Таймс" видав окремий додаток, присвячений дитячій книжці. Крім статтей про дитячу літературу й дитину-читача — поміщено тут бібліографію дитячих видань за останній рік.

Вибір пізно-осіннього, а зокрема зимового різдвяно-святочного сезону для поширення дитячої книжки не випадковий. Впливає тут не тільки холодна пора, негода й довгі вечори, коли в домашньому затишку дітвора в книжці знаходить найкраще й найкорисніше дозвілля. Але в ще більшій мірі — впливає тут чуттєвий момент — своєрідний чар, фантастика й містика Різдвяного періоду. Лапатий сніг, дід Мороз, яскраве світло крамничних вистав, повних ялинкових прикрас і привабливі „країни іграшок", що переносять дітей у світ чарівних мрій і фантазії, міріяди райдужних світил на вуличних ялинках, срібний голос дзвінків Санта Клос, що збирає пожертви на найбідніших, містика ночі св. Миколая, що її так наївно-безпосередньо в віршованій формі зачарував Клемент Мур ще в 1822 р. в своїй поезії „Прихід св. Миколая" (інший наголовок „Ніч перед Різдвом"), божественне таїнство Вифлеємського вертепу — все те робить людину, зокрема ніжну душу дитини виїмково податливою й чутливою на благодійний вплив чогось вищого, шляхетного. І тут перше місце займає вартісна, виховна, цікава, мистецька дитяча книжка . . .

З тих міркувань і нам варто зробити б свято-Миколаївський та Різдвяно-новорічний час періодом дитячої книжки. Місяць грудень хай стане місяцем рідної книжки української дитини! Таке гасло кидає Об'єднання Працівників Дитячої Літератури (ОПДЛ).

Не зважаючи на невідрадні творчо-видавничі умови, що мають свої причини не лише в загально-світовій кризі дитячої літератури, але й у специфічно українських умовах, ОПДЛ обдаровує українську дітвору й молодь в час св. Миколая й Різдвяних Свят кількома новими виданнями. А саме цетраля ОПДЛ в Ню Йорку друкує збірник для наших найменших п. н. „Зима". Збірник упорядкувала і зредаґувала п. Марія Юркевич. Книжечка міститиме матеріяли про зимову природу, зимові зайняття, ігри й забави, про зимові свята й празники та зв'язані з ними звичаї, повір'я. У збірнику вірші, оповідання, гутірки, казки, загадки, пісні. Він повинен бути в кожній українській хаті, де є малі діти в дошкільному віці й молодші школярі.

Канадійський відділ ОПДЛ у Торонто випускає під св. Миколая „Байки" найбільшого нашого байкаря й патрона ОПДЛ Леоніда Глібов. Це буде вибагливе видання з ілюстраціями відомого нашого графіка Охріма Судомори. Українська дітвора повинна заздалегідь у своїх листах просити св. Миколая, щоб обдарував її цією чудовою книжечкою.

У Франції заходами ОПДЛ поет Леонід Полтава видає — „Пана Таргана", що також буде на книгарському ринку в різдвяно святочний час.

Цетраля ОПДЛ в Ню Йорку готує багато ілюстровану географію України: „Україна — край моїх батьків", складену сеньйором працівників дитячої літератури Юрієм Тищенком-Сірим. Ця книжечка, що в формі розповідей, легкого викладу та поетичного матеріялу дасть нашій дітворі на чужині образ рідної землі, буде першою частиною широкозадуманої „Дитячої Енциклопедії".

При цій нагоді ОПДЛ пригадує українським батькам, виховникам, школам і організаціям про свої раніші видання, що появилися в Америці й Канаді. І так у серії „Євшан-Зілля" вийшли в Торонто — збірник „Привіт, Україно, Тобі", „Срібна Гривна" М. Погідного, „Петрусева повість" О. Цегельської, „Сестричка Мелася" М. Вовчка, а в Ню Йорку в тій самій серії казка-пригода „Переполох" Р. Завадовича, що стала обов'язковою лектурою на Курсах Українознавства в Ню Йорку.

На складі ОПДЛ має також свої й чужі дитячі видання, що появилися ще в Німеччині.

Можливо, що Новий Рік принесе Українській дітворі на чужині ще одну велику видавничу несподіванку.

Нашим найменшим треба побажати, щоб поміж солодощами, іграшками та іншими дарунками, що їх принесе св. Миколай, чи янгол покладе під ялинку, не забракло й української дитячої книжки.

Про долю 20 тисяч українців

За певними даними українських еміґрантів в усьому світі налічується коло півтора мільйона душ. Може більш, але безперечно не менш.

Якщо еміґрантське життя розглядати з точки зору загальної, тобто життя людей, що з тої чи тої причини покинули свою рідну землю і змушені організувати своє життя на чужих землях, то життя української еміґрації не відрізняється від життя еміґрантів інших національностей. — Українці таксамо виявили організаційну і життєву здібність пристосуватись до умовин життя на чужих землях; знаходять працю, зайняття, діяльність, коротше кажучи — дають собі раду. Таке положення однаково стосується і до еміґрації в ЗДА, Канаді, Південній Америці, Австралії, Европі та Африці; живуть нормальним життям, хто ліпше хто гірше, але в основному забезпечені прожитковим мінімум, з певною надією дожити до благословенного дня, дня повороту до Рідного Краю.

Цілком інша справа з еміґрацією в Німеччині і Австрії. В цих країнах далеко гірше справа стоїть саме з українцями, не дивлячись на симпатію з боку німців і австрійців за пристойну поведінку. Не має рації перелічувати причини, що утруднюють життя в Німеччині, досить вказати на основні. Перша причина — наша бездержавність, і ми не маємо того захисту на міжнародній трибуні, що мають нації державні. Наш нарід під'яремний у московської держави, ненависної всім культурним світом і ця ненависть іноді падає на нас. — Це друга причина. І третя причина — наші люди в меншій кількості володіють німецькою мовою. Оці основні причини обтяжують організацію свого життя в Німеччині, яка ще мабуть довго не позбудеться величезного безробіття і не позбудеться катастрофальної житлової кризи. За таких обставин Німеччина ще довго буде дбати лише про своїх людей, а про чужих нехай дбають мовляв хтось інші. Та і набагато більше залишенців-українців ніж інших національностей, бо по другій світовій війні українська еміґрація кількісно найбільша. За станом на 1 вересня 1951 р. за даними ЦПУЕН на теренах Німеччини залишилось до 22 тис. українців, Припустімо, що 2-3-4 тисячам ще пощастить з Німеччини вибратись, решта, тобто коло 18-20 тисяч примушена буде залишитись.

Ґарантією такої кількости українців-залишенців є жорстокі еміґраційні закони. За цими законами могли виїхати фізично здорові молоді люди. Старі і немічні відкидались. Крім того ці закони передбачили і політичні перешкоди, які таксамо найбільше зачіпили наших людей, особливо тих, що прибули з поза т. зв. лінії Керзона (східняки). Яку тільки „коляборацію" їм не начепили. Жорстокі еміґраційні закони не зважили долі українців, що опинились під двома окупантами і всякими способами хотіли визволитись . . .

Наслідок: 20 тис. здорових духом, але здебільшого немічних фізично змушені тепер перебувати в тяжких умовах повоєнної Німеччини.

20 тис. українців-залишенців за віровизнанням поділяються так: 50% католиків, 45-46% православних і 4-5% інших. В числі 20 тис.: дітей до 6 років — до 3000, від 6 до 18 років — 1365. Дітей туберкульозних — 433, сиріт 327. Старших, тобто непрацездатних до фізичної праці — 4287. Туберкульозних хворих в шпиталях — 1076, по таборах і приватках — 895. Жінок-матерів, вдів, що не можуть працювати через обтяження малими дітьми — до 1500. З решти дорослих чоловіків і жінок: військових інвалідів — 282, інвалідів праці — 678, студентів — 240, бувших політичних в'язнів, непрацездатних — 120, політичних і громадських діячів, військовиків, мистців та інших видатних діячів на полі національного розвою — 326, високих вчених — 63, обмежено працездатних — до 3000, працездатних — до 2500, з яких 10-15% працюють переважно в ірівських і американських організаціях.

(Закінчення на стороні 3)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

П. В.

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ СВІТ ПРО УКРАЇНСЬКУ ПОЕЗІЮ

Відома німецька поетка Е. Котмаєр в м. Дінкельсбюль (Німеччина) недавно виступила в місцевому народньому університеті з цікавою і змістовною доповіддю про сучасну українську поезію на еміґрації. Про цей виступ з'явилася в пресі стаття Ю. Соловія („Укр. Вісті" ч. 90. 1951). Фактичний матеріял подаємо з цієї статті. Поетка цілком ориґінально побудувала свою доповідь: вона не тільки дала загальну характеристику поетичної творчости наших ліриків, а й оздобила її цікавими ілюстраціями — зачитала свої переклади окремих творів українських поетів і цікавіші уривки з свого листування з деякими поетами. Проєкційним апаратом показала вона видатніші зразки графічного оформлення нашої книжки на еміґрації — обкладинки роботи графіків Гніздовського і Гординського, а також кілька визначних рукописів наших поетів.

Велика прихильниця української культури Елізабет Котмаєр у своїх висновках висловила думку про те, що наша сучасна поезія на еміґрації „сповнена свіжою, ще не зужитою силою, молодістю й багатоперспективністю розвитку на майбутнє; повна свіжого гону до життя: в одних поетів — свіжістю новаторського бачення форми і світу (Барка, Андієвська, Зуєвський), в інших — світоглядовою наставою (Орест, Маланюк, Лиман, Славутич). Вона справді бачить у нашій духовості велику можливість відмолодження Европи і з цією вірою вона працює; працює ночами поза годинами офіційної заробітчанської праці, з подивугідною витривалістю, стаючи таким робом у лави українського культурного фронту" (Юр. Соловій).

Доповідь Е. Котмаєр мала великий успіх серед слухачів і знайшла голосний і захоплений відгук на сторінках німецької преси. Одна з німецьких газет взяла за заголовок до своєї рецензії цитату з прекрасного віршу В. Барки „Де птиці промені прядуть" ("Wo die Vögel Strahlen spinnen"). (Цими словами розпочала свою доповідь і поетка Е. Котмаєр). Німецька газета писала:

„У вівторок слухачі народнього університету пережили щось цілком надзвичайне: Елізабет Котмаєр інтерпретувала поезію наших приятелів . . ."

„Справді це було подивугідне відкриття — які несказанно чудові перлини творчости різних українських поетів перед нами простелено і яких злетів люди досягають, коли вони справді вміють жити пахощами квітів і співом птиць."

„Особливої уваги заслуговує лірика В. Барки . . ., неначе б то зовнішня невлаштованість буття, шукання безконечного досягає правди й краси, а з цієї туги вистрілює новий паросток, який безмежно радує серце щирої людини. Барка — модерніст, одначе не заради „моди", він модерний у тому сенсі, яким повинен бути кожний мистець, що випередив свій час. Можна здогадуватися, що одного разу німецька молодь загостить у школу до цього поета . . . Тут неможливо обговорити всі деталі, бо перед нами вирисовувались образи, які ледве чи можна осягнути людським оком, лише серцем, що бачить безмежно глибше . . ." ("Kreiszeitung").

Інша газета ("Fraenkische Landeszeitung"), звертаючи особливу увагу на те, що українські мистці слова не мають почуття ненависти до німецького народу, пише про поезію М. Ореста: „Зокрема вірші поета М. Ореста у своєму роді майже клясицистичні, їхнє мовне формування варте подиву".

Такий особливий резонанс викликала доповідь пані Е. Котмаєр про сучасну українську поезію на еміґрації. І, треба сказати, що в теперішніх умовах, коли на Україні шаліє дев'ятий вал несамовитого большевицького терору проти української культури і зокрема проти української поезії, як передової провідної ділянки нашої національної культури, коли навіть найльояльніших сучасних україн. поетів б'ють тільки за те, що вони вживають українські слова, не схожі на російські, — тепер, у цю добу тяжких випробувань для української нації перед нашими поетами на еміґрації стоїть завдання: зберегти світлі традиції наших найкращих поетів, розвивати ці традиції, здобувати все нові й нові успіхи на шляху невпинного ідейного збагачення, творчого удосконалення і дальших мистецьких досягнень.

ВІД ВИКОННОГО ОРГАНУ УНРАДИ

Акція згуртованих в „Совете Освобождения Народов России" російських еміґрантів для збереження єдности Російської імперії і заперечення права неросійських народів СССР відновити свої незалежні демократичні держави — викликала обурення серед українського громадянства та серед представників інших поневолених Совєтською Росією народів. Ця неґативна постава до згаданої акції тимбільш оправдана, що „Совет Освобождения Народов России" намагається говорити також від імени неросійських народів та інспірує творення б е з в і д повідальних груп серед цих народів для співпраці з росіянами, бажаючи внести цим розбиття в анти-большевицький фронт поневолених Москвою народів.

Виконний Орган УНРади зайняв становище до цієї російської акції в офіційних заявах своїх представників, виголошених на пресовій конференції дня 6 вересня 1951 р. В офіційней заяві Голови Виконного Органу сказано, між іншим, таке:

„Російські еміґранти всіх напрямків, від крайніх правих до найлівіших, хоч ворожі до комуністичного режиму, стоять за збереження Російської великодержави в теперішніх кордонах СССР. Ця позиція російських еміґрантів робить неможливою співпрацю неросійських народів СССР з росіянами в боротьбі проти комуністичного режиму . . .

Українська Національна Рада вважає, що українцям і іншим народам, які після революції 1917 р. створили демократичні держави, мусить бути дане право відновити ці держави. На цьому стоять також представники інших поневолених народів, включених до СССР. Представники російських еміґраційних груп не погоджуються на таке вирішення проблеми поневолених Росією народів . . .

Мусимо ствердити, що тут (мова про акцію „Совета Освобождения „Народов России") маємо діло з новим маневром російських еміґрантів, які за всяку ціну хотіли б зберегти Російську великодержаву, яку створили своїми завоюваннями царі, а після революції відновили і поширили російські комуністи.

Ми вважаємо, що неросійські народи, які в час революції створили свої демократичні держави, вже виявили свою волю при вільних виборах до своїх революційних парляментів, Установчих Зборів тощо. Крім того, невпинна 30-літня боротьба проти російського комуністичного насильства в різних формах, включно до збройних повстань на територіях України і інших поневолених Москвою народів виразно показує, що ці народи і тепер непохитно стоять на своїх позиціях з перших років революції. Тому вони мають повне право протестувати проти плебісциту на їх територіях . . .

Ми рішуче відкидаємо думку про плебісцит і домагаємося відновлення незалежних держав поневолених Росією народів на підставі вже ясно виявленої волі цих народів до свого незалежного життя . . .

Ми заявляємо, що не маємо ненависти до російського народу, як такого, і хочемо з російським народом та іншими сусідніми народами жити в добрих відносинах, на основах незалежности і рівноправности. Ми поборюємо тільки російський імперіялізм у всіх його формах" . . .

Супроти і м п е р і ялістичної акції російських еміґрантів, усі українські політичні середовища — як ті, що входять до УНРади, так і ті, що до неї не належать — зайняли однозгідне становище, відкидаючи пропозиції співпраці з „Советом Освобождения Народов России" й осуджуючи методи розкладової роботи серед поневолених неросійських народів. Так само українська преса всіх політичних напрямків виступила однозгідно з ініціятивою зорганізування протестаційної акції проти російського наступу на наші національно - державні позиції. Ця ініціятива зустріла широко-прихильний відгук серед українського громадянства.

Виконний Орган УНРади з задоволенням констатує ці факти, які свідчать про єдність української політичної думки в питаннях зовнішньої політики. Вітаючи непохитну поставу укранських політичних середовищ та українського громадянства в обороні наших національно - державних інтересів, закликаємо всіх українців дотримуватися зазначених напрямних щодо відбиття імперіялістичних заходів російських еміґрантів. Виконний Орган УНРади буде далі непохитно провадити свою працю згідно з наміченою програмою боротьби за відновлення Самостійної Соборної Демократичної Української Республіки.

За Виконний Орган УНРади: Ісаак Мазепа, Голова; Іван Багряний, Заступник Голови.

(Укр. Інформ-Бюро)

ЩЕ БРАКУЄ ТІЛЬКИ ВАШОГО ЗАМОВЛЕННЯ НА НОВИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ ТИЖНЕВИК „СВОБОДИ", ЩОБ ВІН МІГ ПОЯВЛЯТИСЯ! ЗГОЛОСІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

Про долю 20 тисяч українців

(Закінчення зі сторони 2)

Де, як і на які кошти живуть наші люди?

Всіх ДП, що раніш мешкали в таборах-касарнях, перенесено до дерев'яних бараків, які не надаються до житла. Двоповерхові ліжка з солом'яними матрацами і подушками та сірими коцами, іншого устаткування майже нема. Вбиральні дворові і найпримітивнішої побудови; від них сморід коло бараків. В кімнаті обов'язково декілька осіб, щасливо коли сама родина. Коли бараків не вистачило, то німці нашвидку побудували нові, трохи ліпші. В таких умовах живе половина наших людей, частина по шпиталях, альтерсгаймах та інших гуртожитках, де житлові умови порівняно ліпші. Решта, коло одної третини, проживає на приватках і, лише за деякими винятками, безумовно в найгірших помешканнях, на які тільки й може претендувати ауслендер в Німеччині.

Зовнішній вигляд наших людей в Німеччині не такий, який ви спостерігаєте на причалі Ню Йорку по прибутті пароплава з Німеччини, а гірший. бо то вони по ліквідації свого „майна" спромоглися перед самим від'їздом причепуритись і в святковому стати на нову батьківщину, по-перше, в надії зараз же заробити на інший одяг, а, по-друге, ніяково показуватись у новий світ старцем. А там наші люди мають вигляд приміром такий: часто ще в чоботях із зморщеними халявами, в захисного кольору потертих штанах, іншого кольору блюзі і часто в кубанках. На ньому і ірівське, і з ЗУАДК, і ЦПУЕН, і Католицької Акції, і від Союзу Церков, і ще і ще, звідки, що припало. І все це вбоге, не по розміру і строкате. В порівнянні з американськими українцями, — Боже! яка вбогість в одязі, наприклад, серед українських вчених у Німеччині, або серед громадських і політичних діячів. На вулиці Мюнхена, в святковий день, ви відразу впізнаєте ауслендера і особливо українця, хоч німці тепер і не так вже перфектно одягнені.

Бюджет на прохарчування безробітного залишенця в Німеччині — а безробітних щонайменш 85% — складається: голова родини — 40, члени родини, дорослі — 25, а діти до 16-тирічного віку по 20 нім. марок місячно. А прожитковий мінімум родини з 3-х душ в Німеччині виносить 200 нім. мар. місячно. Якщо мешканець табору перебуває на загальній кухні, то всі гроші адміністрація залишає в себе, а мешканцеві дорослому видає т. зв. кишенькові гроші в сумі 6 нім. марок. Безперечно калорійність мало задовільна. Про це свідчить хоч би той факт, що куди б ви не поїхали з українських осель, ви в першу чергу почуєте незадоволення в галузі суспільної опіки: неправильно розділили кільканадцять фунтів зудаківського смальцю, чи скаргу на Католицьку Акцію, що при обдаруванні католиків обійшли православних, і навпаки, чи на Св. Миколая діти не мали подарунків. Скрізь і навколо злидні. злидні і злидні.

Така картина! Такі факти! Таке поле діяльности для ЦПУЕН, УСХС, СУВІ та інших допомогових організацій в Німеччині!

Друга сторона медалі. Візьмемо табір Шляйхсгайм, де 1,200 українців. Безліч бараків. На одному напис: „Українська Реальна Гімназія". Заходите до середини і бачите кляси, в клясах учнівські лави, мапи і інші шкільні приладдя. Донедавна було більше таких гімназій, тепер тільки в Шляйхсгаймі. У Валках, наприклад, де 1,100 украніців, нема, бо нема коштів. В розмові з професорами ви почуєте, що вони всі силц віддають тільки за один етат (300 нім. мар.), їх кільканадцять — за один етат, щоб давати нашим дітям рідну культуру. Від ЦПУЕН дістають мізерно і то уривками, бо воно само не має. І через те скрізь жебрачать, аби тільки втриматись національно на рівні европейської культури. А перенестись до міста Мюнхена і відкрити гімназію в належному будинку хоч би одну на всю Німеччину, устаткувати її фізичними і хемічними лябораторіями, ботанічним кабінетом, бібліотекою, організувати інтернат для учнів, щоб мати змогу зібрати українських дітей зі всіх закутків Німеччини, вони, наша інтеліґенція в Німеччині, не мають змоги за відсутністю коштів.

Точнісінько такі ж трудноші і в Українському Вільному Університеті, Високій Економічній Школі, УТГІ і навіть у ВУАН. Скрізь нема за що. Але вони, ці наші залишенці, тягнуть, ходять в подертому одязі і без належної компенсації за працю, а тягнуть, тримають і репрезентують н а ц і о н альну культуру перед чужинцями.

І далі. Не зменшуючи і нашого (в ЗДА і Канаді) національного змагу, — там українські політичні центри, там кується національна політика, там українська репрезентація. І там поле двобою вільного і тоталітарного світів. І там залізна заслона, яку рано чи пізно а треба пробити. І пробивати її будуть в першу чергу загартовані в боротьбі наші залишенці коло залізної заслони. Не думайте, що там лишились тільки не пропущені жорстоким еміграційним законом!... Ні!... І вони будуть бити, бо вони таки авангард!

Фізично немічні, перебувають в злиднях, але міцні духом, в минулому і тепер наші герої у національно-визвольній боротьбі. Вони сперечаються і навіть сваряться за політичні такти, світогляди, але — в суперечках народжується істина, виковується д е р ж авницький хист і світогляд. І тут не без сварки. Сварились вони і на громадському відтинку, але прийшло до замирення і то ґрунтовного замирення. Не знати це, можливо матеріяльні злидні є першопричиною внутрішніх політичних загострень.

Отакі ці 20 тисяч, отакі умови їх життя!

Пора, найвища пора поставити крапку над і. Ніхто з нас не має права спокійно дивитись на такий стан речей і кожний мусить взяти посильну участь в допомозі. Ми повинні дати матеріяльну допомогу негайно і давати її систематично і стало аж до часу, коли мине в в цьому потреба.

Ми повинні дати в Німеччині місячну допомогу для кожнаго науковця, для всіх туберкульозних хворих, для всіх громадських і військових діячів для військових інвалідів, на дитячі садки, на сиротинець і для всіх потрібуючих підтримки.

І ми можемо дати. Бо коло поділити півтора мільйони українців - еміґрантів на 20 тис. залишенців, то виходить, що 75 українців поза Німеччиною мають допомогти одному українцеві в Німеччині. Навіть не повністю утримувати, а тільки допомогти. Отже цей обов'язок нас аж ніяк не обтяжить, а навпаки дасть духовну насолоду в ділах на добро нашого народу.

Маємо відомості, що ЦПУЕН звертається до всіх центральних українських організацій поза Німеччиною, зокрема до УКК, ЗУАДК, Католицької Акції, в ЗДА, до КУК — в Канаді з проханням систематичної допомоги. Звертаємось до всіх українців в ЗДА і Канади і їх Високих Організацій всім одностайно відгукнутись з допомогою.

Допомога 20 тисячам українців у Німеччині — це наш іспит на національну свідомість, іспит на щиру консолідацію в ім'я Всеукраїнської Ідеї винороти для свого народу вільну хату — **Українську Державу**.

Дмитро Левчук,
бувш. Керманич Орг. Відділу ЦПУЕН.

М. Шлемкевич

КУЛЬТУРНА МАНІФЕСТАЦІЯ

В грудні 16-го в Карнеґі Гол гратиме українська дівчина-мистець. Скаже хтось у серці своїм: — це справа її, знайомих, далі любителів музики і вкінці підприємця, що організує виступ славної челістки. Так скаже несвідома людина в серці своїм . . .

На естраду, на якій виступати є мрією найкращих мистців світу, 16-го грудня вийде українська дівчина-мистець. В її програмі будуть твори композиторів від Кавказу через Україну, Чехію, Німеччину аж до Франції. Европейська творчість передана українською душею.

Чужинці знайомими дорогами своїх музичних творів доходитимуть до невідомого ще для більшости з них, нового українського світу, що проявлятиметься в інтерпретації Зої Полевської. Вони приближатимуться до українського духа, поки в Українській Баляді Ревуцького почують його в однозвучності автора і виконавця. Українська д і в ч и на-мистець стане в той вечір провідником мистецьких кіл світової столиці до України, стане речником закутого духа далекої батьківщини. Вона їм пророчисто скаже про незнану, багату і глибоку українську душу. Вона простелить до неї срібний килим звуків і покличе: — Ходіть!

Ні, недарма ініціятиву і протекторат над концертом Зої Полевської взяла найвища репрезентація українців в ЗДА; — Український Конгресовий Комітет, у товаристві інших організацій. Це був акт політичної доцільности і розуміння справи. Недавнє многотисячне зібрання в Мангатан Центрі було успішною маніфестацією української політичної волі. Але так само важно нам показати столиці світу українські таланти і осяги. І тільки глуха і несвідома людина може сказати в серці своїм, що концерт Зої Полевської в Карнеґі Гол це справа тільки артистки і тільки її прихильників.

Неукраїнські гості знаходитимуть в українській інтерпретації знайомих собі музичних творів стежку до українського духа. Ми ж навпаки: — тепло українського серця, що ним сповиватиме д і в чина-мистець твори чужинців, зробить нам близькими, зрозумілими ті твори. Зоя Полевська буде в той вечір нашим проводарем у широкий світ творчости. І ми радо йтимемо за її необорною музичною приманою.

А все ж ми залюбки повертатимемось до того рідного й українського, що відчуємо в грі. На сцені сидітиме український мистець і що він не проказував би своєю грою, з-пова неї ми відчуємо те невимовне і найглибше кожної музики, — те, що доторкається самої суті душі. І про що не говорила б гра справжнього українського мистця, те найглибше, невимовне буде завше українським. І крізь співучу завісу звуків нам будуть снитися світанки українського степу і проміння розіп'яте струнами від сонця до росинок на кожному пшеничному колосі. А великий музика степу: — вітер, торкатиметься своїми пальцями струн. І нестиметься гаряча пісня дня, а ми заслухані п'янітимемо: — від звуків, що йтимуть із естради, де гратиме Зоя Полевська, чи від спомину, пробудженого грою, — хто скаже?! — І снитимуться білі хатки на зелених схилах Дністрового яру, що мов жінки в перемітках зібралися навколо дерев'яної церковці і приглядаються, як внизу в річці купається Божа дитина — сонце. Благодать розпирскується по берегах і вони цвітуть рясним цвітом садів. І як тендітна ниточка павутиння, спираючися від стебельця на стебельце, від гілки на гілку в'ється пісня, перетикана ритмом удару праника: — Ой, на річці тай на дощечці, там дівчина тай полощеться . . . Примикаємо очі заслухані. Срібна нитка пісні повивається довкола розколисаної квітки на скелі. Прокидаємося: це ж не скеля над Дністром, а естрада Карнеґі Голу в Ню Йорку, а на ній чарівна квітка української землі, дівчина-мистець, співає про ясне сонце і бурхливі вітри, про щастя і горе України. Тільки глуха душею людина, що моглаб бути з нами, сидітиме в ті хвилини дома, говорячи в серці своїм: — яке мені діло до української культури.

Свідоме громадянство буде там, на маніфестації українського духа, в Карнеґі Гол. Воно не допустить до того, щоб незаняті крісла в репрезентаційній залі столиці світу порожнечею кричали про нашу байдужість до культури. Українське культурне громадянство Ню Йорку і околиць не допустить до того, щоб ми мусіли соромитися перед чужинцями, — не допустить до того, щоб підривалися так тяжко здобувані признання і добра слава розвинутого і зрілого суспільства. Туди, в Карнеґі Гол, підемо 16-го грудня не тільки для Зої Полевської, але для себе, для власної душі, і для маніфестації української культурної зрілости.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ І СПІВВЛАСНИКАМИ 12-ТИ МІЛЬЙОНОВОГО МАЙНА ОРГАНІЗАЦІЇ

ГРИЦЬ ЗАЗУЛЯ І ПОЛІТИКА

— А що Ви там робите?
— будую мур проти всяких ворожих затій!
— Що такий мур варта, коли Ви лишили тут дірку вдолі? Туди всяка супостать перелізе!
— Ця дірка — це Ваші, Грицю, цеголки, які Ви мали вложити, вплачуючи Національний Даток.

Born five years before the telephone was invented, G. L. Fisher has seen lots of changes in his lifetime. Today he and Mrs. Fisher say the telephone plays a big part in successful operation of their farm at Mendham.

• РОЗШУКИ •

Пошукую свою сестру Варварку СЛАВСЬКУ, замужну Братчик, зі Сороцька. Має перебувати в Frescond, Man., Canada. Хто знає про неї або вона сама прошу написати до:

KAROLINA LUCKIW or HRYNYSHYN
c/o Rennison
244 East 5th Street,
New York 3, N. Y.

Пошукую знайомих та земляків: Маковійчука Анатолія і Єрмоленка Сергія. Прошу писати на адресу:

OLEXA IWASZCZENKO
New Providence, Iowa
U.S.A.

Пошукую сина АНАТОЛІЯ РОМАНЕНКО. Хто знає про него, або він сам, зголоситися на адресу:

MARKO ROMANENKO
7—9 Third Street, Apt. 6
Passaic, N. J.

УСПІХ „ЖИВОЇ ГАЗЕТИ" В Л.-М. КЛЮБІ

Вечір „Живої Газети, який відбувся минулої п'ятниці в Літ.-Мист. Клюбі в Ню Йорку, був одною із найбільш удатних імпрез на тому культурницько- товариському терені, — за одностайним ствержуванням численних слухачів (коло 120 осіб). Вечір був дійсно ориґінальний різнородністю заторкнутих тем і великою кількістю авторів-доповідувачів. — „Вступну статтю" відчитав І. Кедрин на тему „Що таке жива газета", порівнюючи її з друкованою пресою. Заторкнув при цьому питання, чи і поскільки доброю (себто цікавою) може бути взагалі преса, що її видавцями є аполітичні громадські установи чи організації, які з природи речі — ставляться дуже обережно до тематики, коли тимчасом цікавим (твердив доповідач) може бути тільки той часопис, де пишеться про все і „крапками над і". Тому виправдував згори й „Живу газету", що вона не може бути дуже цікавою, бо її видає й редаґує громадський колектив. Піддав думку, що можна окремий вечір присв'ятити докладові і дискусії про американсько-українську пресу та заповів найближчий виступ Журналістичної Секції в ЛМ Клюбі з дискусійним докладом на тему: „Якого недільного додатку хочемо від Свободи".

Д-р М. Шлемкевич відчитав статтю, писану прикметним йому поетичним стилем, на тему „Дух у полоні привичок" про найважнішу проблему всього українського громадського життя в Америці, духовість тутешнього українського громадянства і її назверхні вияви. Головна теза: Українці, — головно новоприбулі, не визбулися своїх давніх навичок, дарма, що вони анахронічні і непричасні до нового місця поселення і діяння. Давні титули, назви, фірми, давня фразеологія, давні поділи, навіть колишня старокраєва „революційність" назви і фрази, неповажна на терені Ню Йорку чи Торонто. Український дух є в неволі навичок і тому й духове життя нидіє та громадське занепадає. Автор пригадав часи Грушевського, Драгоманова і Франка, чи пізніші — Липинського й Донцова та кинув гіркий докір під адресою української науки, що вона відірвана від сучасної української дійсности і не дає поштовху і публіцистиці, не запліднюючи її новими ідеями.

Ред. А. Драґан у статті на закордонно-політичну тему — „Слова і діла в міжнародній політиці" дав огляд повені сучасних миролюбних слів поруч із всезагальними і масовими ділами, що приготовляють світ до нової війни. Звернув увагу, що давати міжнародній огляд подій взагалі небезпечно, бо ці події зміняються буквально впродовж годин і днів. Закінчив ствердженням, що ідеться вже не про те, чи буде війна — тільки коли вона буде, але журналіст не може дати відповіді на це питання, бо сам його завдає.

Петро Голубенко — у статті на літературну тему „Про право на помилку і письменницьку сміливість" дав дуже цікавий нарис безупинної боротьби двох течій у Сов. Союзі: — репресій влади, що хоче підпорядкувати всю літературу та взагалі всю духову творчість у Совітах політично - партійній верхівці, і непокірливости письменників, що бунтуються проти тієї тиранії духа. Закінчив відомою цитатою Шевченка, про „не скує слова живого".

Ці поважні статті переплітано веселими. — Любов Дражевська (відчитала О. Добровольська) принесла прегарний репортаж із котячої вистави у Ню Йорку („Серед еліти котячого роду"), — Іван Керницький (знаменито відчитав І. Понеділок) оповів у веселому фейлетоні „Добрий чоловік" — обманницьку „колетку" на одному патріотичному святі., — Врешті — Роман Купчинський (Галактіон Чіпка) дав низку „Актуальних українських новинок" сатирично-гумористичного змісту, закінчивши Вечір дійсно веселим акордом, як цього хотіла Редакція „Живої Газети". У короткій дискусії, що її вів „на весело" І. Кедрин, присутні торкалися двох тем: наголосів, що їх кожний українець тримається „по своєму", і питання незалежности преси.

Головний успіх вечора полягав у тому, що — не вважаючи на сім авторів, власників відомих журналістичних чи письменницьких прізвищ, і сім статтей чи нарисів із цікавим змістом, — ціла імпреза тривала одну годину і три чверти, бо кожний з авторів точно придержувався принципу — написати й прочитати максимум 3-4 сторінки машинового письма. Розходючись, деякі присутні допитувалися, коли буде наступна „Жива газета".

НАРАДИ МОВОЗНАВЧОЇ СЕКЦІЇ УВАН

В неділю, 9-го грудня, о год. 7:30 ввечорі відбудеться в приміщенні Літературно-Мистецького Клюбу при 149 2-га евеню в Ню Йорку чергове засідання Мовознавчої Секції УВАН, з доповідями: К. Туркала на тему „Практика редагування мови в газеті „Пролетарська Правда", та П. Одарченка про „Переклади Лесі Українки з Біблії". Вступ вільний.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 375, подає до відома членам, що місячні сходини, відбудуться в неділю, 9. грудня, о год. 1-ій, в домівці Укр. Клюбу при 847 N. Franklin St. Всіх довгуючих членів просимо обовязково прийти на ці сходини, та вирівнати свої залеглості перед замкненням цього року, щоби не попасти на листу суспендовання. На цих сходинах продаватиметься календарі УНС на рік 1952. — В. Василюк, гол.; О. Грималяк, кас.; П. Іваш, секр.

СТЕЙПЛЕТОН, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211, повідомляє членів, що річні збори відбудуться в суботу, 8. грудня, точно 7:30 ввечорі, в галі укр. греко-кат. церкви, 35 Варен вул. Проситься всіх членів прийти на ті збори, бо буде звідомлення уряду і контрольорів за цілий рік, а також вибір уряду на 1952 рік. Довгуючі члени повинні прибути і вирівнати свої довги, щоб опісля, через суспензу, не було нарікань. Урядник чи член, що не явиться, підлягає карі згідно з ухвалою. — Р. Почтар, предс.; П. Телешевський, кас.; Т. Соколовський, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Тов. Над Збручa; від. 280, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 9. грудня, о 3-ій год. попол., в Укр. Гор. Клюбі, 608 Вест Лакавана Евеню. Пригадується членам, що це останній місяць в році, тому треба заплатити скоріше, так щоби можна начас вислати рахунок до УНСоюзу та приготовити книжки для контролі. — В. Запоточний, Р. Рубльовський.

McKEESPORT, PA. — Zaporoska Sicz, Branch 132, will hold its final meeting of the year on December 9, 1951. The meeting will be held in the church hall right after Mass. At this meeting officers for 1952 will be elected. All members are urged to attend this most important meeting of the year. Members that are behind, with dues, should bring their payments up to date with the Financial Secretary D. Sowa. — D. Smereka, Recording Secretary.

СЕНТРАЛ ФОЛС, Р. АЙ. — Тов. ім. І. Франка, від 93, повідомляє членів, що річні збори відбудуться в неділю, 9. грудня, о год. 1-ій попол. в галі 59 Central St. Взивається всіх членів прийти на означений час. Буде звіт уряду і контрольної комісії, вибір уряду на 1952 рік. Є теж інші важні справи до полагодження. — І. Клеменчук, предс.; П. Тітик, кас.; П. Венковський, секр.

БАЛТИМОР, МД. — Бр. Пресв. Тройці, від. 320, повідомляє членів, що річні збори відбудуться в неділю, 9. грудня, о год. 2-ій попол., в Укр. Нар. Домі, 3101 O'Donnel St. Просимо всіх членів прибути на час і вирівняти свої вкладки. Маємо теж важні справи до вирішення. — Й. Мармаш, предс.; І. Малко, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Бр. св. Володимира, від. 130, повідомляє всіх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 8. грудня, о годині 7-ій ввечорі, при 7-мій вулиці в церковній салі. Просимо всіх членів бути присутніми. — І. Малець, секр.

ТОЛІДО, О. — Річні збори Бр. св. О. Николая, від. 167, відбудуться в неділю, 9. грудня, в 2. год. пополудні, в галі де все. Просимо членів прийти на час, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір уряду на рік 1952. — Уряд.

ЛУДЛОВ, МАС. — Річні збори від. 253 відбудуться 9 грудня ц. р. о год. 2-ій попол., в церковній залі при Лакланд Ст. Крім устійненого порядку нарад буде теж і вибір уряду на 1952 рік. Тому просимо всіх членів і членкиць численно явитися на ці збори.—П. Хомин, предс.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.—Збори Т-ва „Єдність", від. 163, відбудуться в неділю, 9. грудня о 1-ій год. попол., в домі Горожан 847 N. Franklin St. Проситься всіх членів прийти на збори. Є багато справ до полагодження. — Н. Курко, предс.; С. Филик, рек. секр.; М. Паранич, фін. секр.

ПАТЕРСОН, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Т. Шевченка, від. 64, відбудуться в суботу, 8. грудня, о год. 7:30 ввечорі, на Мейн вулиці у Вінярського. Просимо всіх на збори. — І. Вурний, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ

НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

Подаємо до відома всього громадянства, що в дні 10-го ЛЮТНЯ 1952 р. Український Золотий Хрест відділ ч. 1 і Окружна Рада Союзу Українок Америки в Ню Йорку при співучасти інших організацій влаштовують

АКАДЕМІЮ

в честь ОЛЬГИ БАСАРАБ, ОЛЕНИ ТЕЛІГИ та всіх жінок героїнь.

Просимо всі організації, щоб здержалися від підприємств в цьому дні. Програму й інше подамо пізніше.

Управа Українського Золотого Хреста ч. 1.